

SAVUDRIJSKE NOVICE

<http://freeweb.siol.net/suhmar/>

Leto 2, Številka 22

Datum: 1. 6. 2004

Cena: 100 SIT, 3 HRK, 0,50 €

NOVICE

V zeleni dvorani ljubljanske mestne hiše sta 29. maja 2004 na svojo skupno pot stopila savudrijski legendi Ana in Ive. Poročila ju je ljubljanska županja, ga. Danica Simšič, ki je v svojem poročnem nagovoru po mnenju vseh udeležencev nanizala nekaj prekrasnih misli, ki so izvabile marsikatero solzo. Nekaj teh misli povzemamo tudi na tem mestu:

Ta poročna slovesnost je drugačna od mnogih drugih: z nami sta zrela in odgovorna človeka, ki ju je življenje močno preizkušalo, a zato nimata nič manjših načrtov za prihodnost.

Neverjetno – kako podobna je njuna življenjska pot, ki pa sta jo preživljala v povsem različnih okoljih. Do nekega trenutka seveda. Oba sta rojena v začetku vihre druge svetovne vojne. Oba sta poznala hudo pomanjkanje in stiske; zaradi selitev njuno otroštvo ni moglo pognati trdnih korenin, a se je zato kalila njuna neverjetna moč in energija. Kako pa bi drugače lahko iz krhke deklince, ki je pri štirih letih izgubila svojo mamo in z njo dom v Cerknici ter bila prepuščena skrbi tujih ljudi v Kočevju vse do devetega leta, ko jo je poiskala starejša sestra, s katero sta si nato delili življenje do Anine polnoletnosti, ko si je v Idriji ustvarila topel dom -: kako bi sicer iz vdove pri komaj dobrih tridesetih letih z dvema radoživima mladostnikoma, ki sta verjetno težko razumela vse stiske in trdoto življenja – postala to naša sončna mala Ana, ki v Savudriji, kraju, ki ji je v poletnih mesecih srce polnil z življenjsko vedrino in optimizmom, tako, da se je prebila skozi čeri prihajajočega leta, vse do naslednjega dopusta, vedno najde besede spodbude in poguma za težave drugih; seveda pa zna neuničljivo deliti tudi veselje in srečo.

Kako bi sicer iz fanta, ki ga je pri enajstih življenje iz Karlovca vodilo v Travnik in nato želja po znanju v Sarajevo, iskanje prostora pod soncem z njegovo prvo ljubeznijo pa iz Doboja v Umag, kjer je sonce tako toplo sijalo, da je ustvaril topel dom zanju in dva čudovita otroka; kako bi sicer iz moža, ki je družini načrtoval ustvarjalno in sproščeno prihodnost, ki pa jo je nepričakovana ženina huda bolezen usodno zaznamovala – vendarle postal in ostal človek vedrine, srčnosti in tankočutnosti, ki je številnim, ki jih je v kampu doletela kakršnakoli neprijetnost ali stiska, kot skrbnik znal in želel pomagati in to na samo njemu lasten način; težave so nenadoma postale ne le rešljive, ampak celo zanimive in zabavne...kako tudi ne, saj jih je včasih odpravila že Ivetova neposrednost in šaljivost, ki zna sicer marsikomu na lice priklicati tudi rdečico zadrege – ampak ta zadrega seveda nikoli ni dokazljiva, saj gre zasluga za rdeča lica komu drugemu kot savudrijskemu soncu!

In tam na savudrijskem soncu sta se spoznala. Smo se spoznali. Eni prej drugi kasneje...

Tam so se torej začele prepletati njune življenjske poti in nekega neznanega trenutka je preskočila iskrica ljubezni, ki je neločljivo povezala Anino notranjsko trmo in nepredvidljivo kapljico idrijskega živega srebra z Ivetovo karloško vztrajnostjo, travniško neomajnostjo in mediteransko milino – iz te iskricice je nastala eksplozivna mešanica – in ko ta vzplamti, je ne pogasi nihče; gori in žari za sedanost, preteklost in prihodnost; ne le za vaju dva draga Ana in Ive, ampak za nas vse, ki vaju imamo radi in ki ob vaju spoznavamo, da so prav bitja, ki jih je življenje trdo preizkušalo, tista, ki so porok prave ljubezni... Saj ljudje smo kot galebi, kajne Ive, ljudi smo kao galebovi, nikoli

ne vemo, kam nas pripeljejo naše sanje in morje... vaju so v skupno življenje.

Pa da ne bo rdečic na lica vabil samo Ive, naj bo to malce dovoljeno tudi meni – obljudim, da bom letos (za prihodnje leto nisem več prepričana) potrpežljivo čakala tudi dva dni, ko mi bo Ive obljubil da pride čez pol ure. Kdo ve, morda bo zalival solato drage Ane na njenem zdaj skupnem ranču, morda pa bosta delala načrte, o katerih se nam še sanja ne...

Ljubljanska županja izročila mladoporočencema darilo

Po poročni svečanosti sta se Ana in Ive odpeljala v Savudrijo, kjer so ju na Ljubljanski ulici pričakali vsi sosede in prijatelji. Po krajšem sprejemu s kruhom in soljo ter številnih izrečenih čestitkah in lepih željah, se je razigrana družina napotila proti restavraciji Lanterna, kjer so se nam pridružili tudi številni Ivetovi sorodniki. Poročni žur je popestril šerif Giulio, ki je široko raztegnil svoj meh in z odlično mešanico istrskih in slovenskih pesmi razveljatil že tako ali tako dobro razpoložene svate.

Na ohceti so nastopili tudi mladi kitaristi.

ŠPORT

Košarkaška reprezentanca ljubljanske ceste je v senci dogodkov povezanih z Anino poroko pred praznimi tribunami visoko premagala Avstrijo z 21:14.